

ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต Learning Style of the First Year Medical Technology Students, Rangsit University

กาญจนา จันทร์ประเสริฐ*
Kanchana Chanprasert*

ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Department of Physics, Faculty of Science, Rangsit University

*Corresponding author, E-mail: kanchanach@rsu.ac.th โทร. 089-4788367

วันที่ส่งบทความ 12 มกราคม 2567 วันที่แก้ไขครั้งสุดท้าย 2 กุมภาพันธ์ 2567

วันที่ตอบรับบทความ 3 กุมภาพันธ์ 2567 วันที่เผยแพร่ออนไลน์ 1 กรกฎาคม 2567

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลีลาการเรียนรู้และความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของ กราชา และ ริเอชแมนน์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 164 คน เป็นประชากรในการศึกษา เครื่องมือในการศึกษาเป็นแบบสำรวจลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของ กราชา และริเอชแมนน์ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์คอนบาคเท่ากับ 0.914 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และ สถิติไค-สแควร์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 84.4 เป็นเพศหญิง ลีลาการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังนี้ แบบพึ่งพา (4.25 ± 0.40) แบบมีส่วนร่วม (3.98 ± 0.52) แบบร่วมมือ (3.97 ± 0.56) แบบอิสระ (3.63 ± 0.59) แบบหลีกเลี่ยง (3.15 ± 0.74) และแบบแข่งขัน (3.05 ± 0.84) ตามลำดับ และพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงและแบบพึ่งพาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

คำสำคัญ: ลีลาการเรียนรู้ นักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์

Abstract

The purpose of this research was to study Grasha & Riechmann's learning style Inventory and the relation between the students' gender and Grasha & Riechmann's learning styles. The 164 first-year Medical Technology students were the study population. The Grasha-Riechmann Student Learning Style Scale (GRSLSS) was used as the research instrument to assess the students' learning style. The scale had acceptable reliability coefficients of 0.914. Data were analyzed by descriptive statistics and Chi-Square Statistics. The findings showed that the majority (84.4%) of the sample group were female and the mean scores of the following learning styles: Dependent (4.25 ± 0.40), Participant (3.98 ± 0.52), Collaborative (3.97 ± 0.56), Independent (3.63 ± 0.59), Avoidance (3.15 ± 0.74) and Competitive (3.05 ± 0.84) respectively. It was found that there was a significant relation between genders and Avoidance style, Dependent style ($p < .05$). The results can be used to plan the Learning models for learners' learning achievement.

Keywords: Learning style, Medical Technology students

บทนำ

คำว่า “สติภากรเรียนรู้อ (Learning style)” มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย เช่น หมายถึง ลักษณะและวิธีการที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้ในการเรียนรู้อ การคิด หรือการแก้ปัญหาซึ่งสังเกตได้จากวิธีการรับและการจัดกระทำข้อมูล (Felder, 1993) รูปแบบพฤติกรรมในการเรียนรู้อ การพัฒนาหรือการตอบสนองต่อข้อมูล รูปแบบส่วนบุคคลที่ผู้เรียนนิยมใช้ในการเรียนรู้อ (Leaver, Ehrman & Shekman, 2005) รูปแบบ วิธีการ หรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนแต่ละคนมีความถนัดและชอบปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนรู้อช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อได้ดี การรู้อจักว่าผู้เรียนมีสติภากรเรียนรู้อแบบใด จะทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมหรือสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้อได้อย่างเหมาะสม (ศักดิ์เศรศ ประกอบผล, 2563) ลักษณะหรือวิธีการจัดการเฉพาะบุคคล โดยใช้องค์ประกอบด้านปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านการศึกษาและประสบการณ์มาจัดกระทำเพื่อการเรียนรู้อ การคิด และการแก้ปัญหา (เปศล ชอบผล, จีราพร พระคุณอนันต์, กรพินธุ์ ฤทธิบุตร, และนิตินดี สุขเจริญ, 2563) ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้า รวบรวมผู้วิจัยสรุปได้ว่า สติภากรเรียนรู้อ หมายถึง หนทางหรือวิธีการที่บุคคลชอบใช้ในการรับรู้อ เก็บรวบรวมประมวล ทำความเข้าใจ จัดจำข่าวสารข้อมูลที่ได้รับ ใช้ในการแก้ปัญหา เป็นวิธีการที่บุคคลใช้ความสามารถ ของตนที่มีอยู่ในการคิด และการเรียนรู้อด้วยลักษณะใดลักษณะหนึ่งมากกว่าอีกลักษณะหนึ่ง หรือลักษณะอื่น ๆ ที่ตนมีอยู่ โดยเป็นลักษณะที่บุคคลหนึ่งๆ ใช้หรือทำเป็นประจำ จะสังเกตได้ว่านิยามของรูปแบบการเรียนรู้อ และสติภากรเรียนรู้อจะมีส่วนที่สัมพันธ์กัน ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าบทความที่เกี่ยวข้องบางฉบับจะใช้คำว่ารูปแบบการเรียนรู้อและสติภากรเรียนรู้อในความหมายเดียวกัน (จงกลณี ต้อยเจริญ, ปรางทิพย์ ทาเสนาะ, เอลเทอร์ ร้าไพ หมั่นสระเกษ, อิศราวรรณ สนธิภูมาส, และทรงสุตา หมั่นไธสง, 2020; ทรงทรงศร์น จินาพงศ์, สุริยา จันทนกุล, และอานนท์ คงสุนทรกิจกุล, 2561) จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสติภากรเรียนรู้อ ไม่ต่ำกว่า 21 แนวคิด (Moran & Cutler, 1991)

สติภากรเรียนรู้อตามแนวคิดของกรรษาและไรซ์แมน (Grasha & Ricehmann, 1975) เป็นหนึ่งในหลากหลายสติภากรเรียนรู้อที่น่าสนใจ ตามแนวคิดนี้จะแบ่งผู้เรียนตามลักษณะบุคลิกภาพ โดยสังเกตจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนร่วมห้อง มีการแบ่งสติภากรเรียนรู้อของผู้เรียนในชั้นเรียนตามลักษณะบุคลิกภาพของผู้เรียนเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้ (1) สติภากรเรียนรู้อแบบพึ่งพา (Dependent) มีลักษณะเป็นคนที่ไม่ค่อยกระตือรือร้นในการเรียนรู้อและจะเรียนเฉพาะในสิ่งที่กำหนดให้เรียนเท่านั้น มีความคิดว่าผู้สอนกับเพื่อนเป็นแหล่งของความรู้และเป็นผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือตนเองได้ (2) สติภากรเรียนรู้อแบบอิสระ (Independent) มีลักษณะเป็นคนชอบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ชอบคิดเอง ชอบทำงานคนเดียว แต่ก็ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ ในชั้นเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและจะเรียนรู้อเฉพาะเนื้อหาที่ตนคิดว่าสำคัญเท่านั้น (3) สติภากรเรียนรู้อแบบแข่งขัน (Competitive) มีลักษณะเป็นคนที่เรียนรู้อได้ดี ถ้ามีการแข่งขันกับผู้อื่น เพื่อหวังรางวัล เช่น คะแนน ความรักจากผู้สอน ฯลฯ และคิดว่าตนเองจะต้องเป็นผู้ชนะเสมอ (4) สติภากรเรียนรู้อแบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) มีลักษณะเป็นคนไม่สนใจเนื้อหาวิชาไม่ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่สนใจเรียนแต่บางครั้งก็ให้ความสนใจเกินขอบเขต (5) สติภากรเรียนรู้อแบบมีส่วนร่วม (Participant) มีลักษณะเป็นคนที่เรียนรู้อได้ดี ถ้ามีการแข่งขันกับผู้อื่น และชอบเรียนหนังสือ ชอบเข้าชั้นเรียน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากแต่มีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรน้อย และ (6) สติภากรเรียนรู้อแบบร่วมมือ (Collaborative) มีลักษณะเป็นคนที่เรียนรู้อได้ดีถ้าได้แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและแบ่งปันความรู้กับเพื่อน ให้ความร่วมมือกับผู้สอนและเพื่อนดี ชอบทำงานร่วมกันและมีความเห็นว่าห้องเรียนเป็นสถานที่ที่เหมาะสม สำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้อเนื้อหาวิชา นอกจากมีการศึกษาสติภากรเรียนรู้อของผู้เรียนแล้วพบว่ายังมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสติภากรเรียนรู้อที่อาจเป็นปัจจัยหนึ่งของการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน (Mangold, Kunze, Quinonez, Taylor, & Tenison, 2018)

การศึกษาลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้ผู้สอนเข้าใจผู้เรียนมากขึ้น สามารถวางแผนการสอนโดยเลือกใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ตรงกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจต่อการเรียน เป็นการตอบสนองความอยากในการเรียนรู้ให้มากที่สุด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตจัดตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2530 โดยมีปรัชญา ปณิธาน อัตลักษณ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ที่จะผลิตบัณฑิตเทคนิคการแพทย์ที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม สามารถนำความรู้ไปพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าและสร้างสรรค์สังคมให้มีความสุข เป็นคนดีมีวินัย ก้าวทันในวิชาการ เชื่อสัจยในวิชาชีพ ให้บริการวิชาการสู่สังคม มีความรู้ความชำนาญทางด้าน การตรวจสอบทางด้านห้องปฏิบัติการขั้นสูงเพื่อประกอบการวินิจฉัย รักษา ป้องกัน และควบคุมโรค ด้านอุตสาหกรรม เช่น การตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ อาหาร เครื่องดื่ม และยา ซึ่งการผลิตบัณฑิตของคณะเทคนิคการแพทย์ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษา (contemplative education) ผสานกับการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงในชุมชน ใช้ชุมชนเป็นห้องเรียนชุมชน (community school) และหอผู้ป่วยชุมชน (community ward) มีลักษณะบูรณาการด้านเนื้อหาการเรียนการสอนและด้านกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน เน้นการฝึกคิด ฝึกปฏิบัติมากกว่าการท่องจำ

ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ควรมีข้อมูลลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการเลือกวิธีการหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรต้องการ จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์หนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตว่ามีลีลาการเรียนรู้แบบใด ซึ่งจะสามารถนำจุดเด่นของลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนมาจัดการจัดการศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาลีลาการเรียนรู้และความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของ กราชา และ ริเอชแมนน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีลีลาการเรียนรู้ครบทั้ง 6 แบบ
2. เพศกับลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของ กราชา และ ริเอชแมนน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อตกลงเบื้องต้นและนิยามศัพท์เฉพาะ

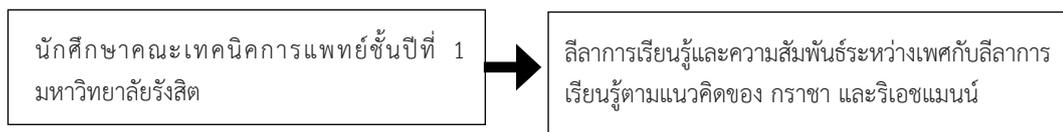
1. ข้อตกลงเบื้องต้น
ผู้วิจัยเลือกใช้การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและมีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้
 - 1.1 ประชากรตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ คำตอบของประชากรนั้น ถือว่าเป็นคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง
 - 1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในวัน เวลาและสถานที่ที่แตกต่างกันผลของข้อมูลไม่ต่างกัน
2. นิยามศัพท์เฉพาะ
 - 2.1 ลีลาการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะ หรือ วิธีการเรียน หรือวิธีการคิด หรือวิธีการแก้ปัญหาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ชอบหรือมีความถนัดใช้เป็นประจำในการเรียนรู้หรือทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องต่างๆในชีวิตประจำวันได้ดีที่สุด จำแนกตามแนวคิดของ กราชา และริเอชแมนน์

(Grasha & Riechmann, 1975) เป็น 6 แบบ ดังนี้ 1. แบบมีส่วนร่วม 2.แบบหลีกเลี่ยง 3.แบบร่วมมือ 4.แบบแข่งขัน 5.แบบอิสระ และ 6. แบบพึ่งพา

2.2 แบบสำรวจลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของกรasha และริเอชแมนน์ ที่ผู้วิจัยแปลจาก Grasha-Riechmann Student Learning Style Scale (GRSLSS) (Grasha & Riechmann,1974, cited in Baneshi, Karamdoust & Hakimzadeh, 2013, p.123) เป็นแบบสำรวจมาตรวัด 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความหมายภาษากับวัตถุประสงค์คำถามรายข้อระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.914

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษานิยามลีลาการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้จำแนกลีลาการเรียนรู้ และผลของลีลาการเรียนรู้ต่อการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นำมากำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นตัวแปรอิสระ และลีลาการเรียนรู้และความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของ กรasha และริเอชแมนน์ เป็นตัวแปรตาม เขียนเป็นกรอบแนวคิดตามภาพที่ 1

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษา คณะเทคนิคการแพทย์ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1/2566 มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 176 คน ให้ความยินยอมในการกรอกแบบสอบถาม จำนวน 164 คน คิดเป็นผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 93.2 ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสำรวจลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของกรasha และริเอชแมนน์ (GRSLSS) เป็นแบบสำรวจมาตรวัด (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ

3. การพัฒนาและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาแบบสำรวจลีลาการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยของนักการศึกษาทั้งภายในประเทศไทยและต่างประเทศ

3.2 ผู้วิจัยเลือกแบบสำรวจลีลาการเรียนรู้ของ Grasha-Riechmann Student Learning Style Scale (GRSLSS) (Grasha, 1996; Grasha & Riechmann ,1974 as cited in Lewis, 2014, p 58-59) ฉบับภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทย เป็นแบบสำรวจความรู้สึกความชอบ หรือความต้องการของตนเองมากน้อยเพียงใด จำนวน 60 ข้อ ใช้มาตรวัด 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด 5 คะแนน มาก 4 คะแนน ปานกลาง 3 คะแนน น้อย 2 คะแนน น้อยที่สุด 1 คะแนน เมื่อรวมคะแนนในแต่ละข้อที่ผู้เรียนตอบจะนำมาหาค่าเฉลี่ยนำมาเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมาย ผู้เรียนคนเดียวอาจมีหลายลีลาการเรียนรู้ จะนำคะแนนลีลาการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูงสุดจะเป็นการกำหนดว่าผู้เรียนคนนั้นมีลีลาการเรียนรู้แบบใด ซึ่งจำแนกผู้เรียนเป็น 6 แบบ ดังนี้ 1. แบบพึ่งพา 2.แบบอิสระ 3.แบบแข่งขัน 4.แบบหลีกเลี่ยง 5. แบบมีส่วนร่วม และ 6. แบบร่วมมือ ซึ่งมีนิยามตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 นิยามของลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของกรากา และริเอชแมนน์

ลีลาการเรียนรู้	นิยาม
1. แบบพึ่งพา (Dependent)	ผู้เรียนกลุ่มนี้มีลักษณะที่ไม่แสดงความอยากรู้อยากเห็นมากนัก ต้องการเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น มีความคิดว่าจะเรียนรู้จากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากกว่าการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ต้องมีครูหรือเพื่อนนักเรียนช่วยเมื่อต้องทำกิจกรรมหรือค้นคว้าความรู้ สำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ควรใช้รูปแบบการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง งานที่มอบหมายให้ในห้องเรียนต้องกำหนดเวลาและคำแนะนำที่ชัดเจน ครูต้องอธิบายให้ชัดเจนให้มากที่สุดเมื่อมีการเรียนการสอนในห้องเรียน
2. แบบอิสระ (Independent)	ผู้เรียนกลุ่มนี้เป็นผู้เรียนที่ชอบคิดเอง ชอบทำงานด้วยตัวเอง แต่จะรับฟังความคิดของผู้อื่นในห้องเรียน เรียนรู้เนื้อหาที่เขารู้สึกว่ามีความสำคัญและมีมั่นใจในความสามารถในการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ควรใช้รูปแบบการศึกษาค้นคว้าอิสระกำหนดงานให้ทำเป็นรายบุคคล ค้นคว้าด้วยตนเอง กำหนดมอบหมายงานที่ให้นักเรียนมีโอกาสคิดอย่างอิสระ หรือ โครงการที่นักเรียนสามารถออกแบบได้ ควรออกแบบหลักสูตรที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมากกว่าหลักสูตรที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง
3. แบบแข่งขัน (Competitive)	ผู้เรียนกลุ่มนี้เป็นผู้ที่เรียนเนื้อหาเพื่อทำงานได้ดีกว่าคนอื่นในชั้นเรียน พวกเขารู้สึกว่าต้องแข่งขันกับนักเรียนคนอื่นในหลักสูตรเพื่อต้องการรับรางวัล หรือการแข่งขัน ชอบเป็นผู้นำกลุ่มในการอภิปราย สำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ควรใช้รูปแบบการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง หรือ การเรียนรู้แบบอภิปราย ให้งานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนแยกตัวจากกลุ่มในชั้นเรียนเพื่อให้ทำงานได้ดี สามารถทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้ดีกว่าคนอื่น ๆ
4. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant)	ผู้เรียนกลุ่มนี้ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เนื้อหาและการเข้าเรียน ไม่ชอบการมีส่วนร่วมกับเพื่อนนักเรียนและครูในห้องเรียน ไม่ให้ความสนใจกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน สำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ควรใช้รูปแบบการเรียนที่ไม่ต้องการทดสอบ ผู้เรียนต้องการให้ผลการเรียนในลักษณะที่ผ่านเท่านั้น ไม่ต้องการเป็นระดับการแบ่งเกรด และผู้เรียนไม่ชอบครูที่กระตือรือร้น ซักถามรายบุคคล
5. แบบมีส่วนร่วม (Participant)	ผู้เรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่สนใจเรียนในชั้นเรียน สนุกกับการไปเรียนและเข้าชั้นเรียนและมีความรับผิดชอบ จะพยายามรับความรู้จากหลักสูตร ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนให้ได้มากที่สุด สำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ควรใช้รูปแบบการเรียนการบรรยายพร้อมการอภิปราย ให้ออกาสผู้เรียนในการอภิปรายเนื้อหา มีกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียน ครูควรเป็นผู้สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลได้ดี
6. แบบร่วมมือ (Collaborative)	ผู้เรียนกลุ่มนี้โดยทั่วไปรู้สึกว่าตนเองสามารถเรียนรู้โดยการแบ่งปันแนวคิดและรวมถึงความสามารถ ต้องการร่วมมือกับครูและเพื่อนๆ ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น สำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ควรใช้รูปแบบการเรียนแบบบรรยายพร้อมการอภิปรายในชั้นเรียนเป็นกลุ่มย่อย หรือ การสัมมนากลุ่มขนาดเล็ก ผู้สอนควรออกแบบหลักสูตรหรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีการเรียนกลุ่มมากกว่าการทำโครงการเดี่ยว

3.3 ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของการแปลเป็นภาษาไทยกับวัตถุประสงค์ของประเด็นคำถาม โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิตบปริญาเอกด้านภาษาและด้านการศึกษา จำนวน 3 คน พบว่ามีค่า IOC รายข้อมีค่าระหว่าง 0.67-1.00 สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้

3.4 นำมาหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) โดย try out กับนักเรียนชั้นปีที 1 คณะกายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ โดยระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบสอบถามประมาณ 50 นาที มีค่าสัมประสิทธิ์คอนบาคเท่ากับ .914

3.5 นำไปใช้เก็บข้อมูลจากประชากรที่ศึกษา

4. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยส่งโครงการวิจัยขออนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในการทำวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับเอกสารรับรองโครงการวิจัย (Certificate of Approval) เลขที่ COANO RSUERB 2023-0-95

4.2 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักศึกษาชั้นปีที 1 ภาคเรียนที 1/2566 คณะเทคนิคการแพทย มหาวิทยาลัยรังสิตได้ทราบ โดยอธิบายถึงประโยชน์ของผลการวิจัย สิ่งที่จะได้รับจากการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการให้ข้อมูลการติดต่อประสานงานเมื่อเกิดความเสี่ยงจากการเข้าร่วมการวิจัย และชี้แจงให้ทราบว่า การตอบรับหรือการปฏิเสธเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะไม่ผลต่อผู้เข้าร่วมการวิจัย

4.3 ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจโดยกรอกข้อมูลในแบบสำรวจอิเล็กทรอนิกส์หรือแบบกระดาษตามความสะดวกของผู้ตอบแบบสำรวจ ข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับและนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม การเข้าร่วมเป็นกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเป็นไปโดย สม่ครใจ และสามารถ ปฏิเสธ ที่จะเข้าร่วมหรือ ถอนตัว จากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ หลังจากนั้นให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยใช้เวลาประมาณ 50 นาที เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กันยายน 2566 - ตุลาคม 2566

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลจากแบบสำรวจลีลาการเรีนรู่ วิเคราะห์เชิงพรรณนาด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์แปลความหมายค่าเฉลี่ย (μ) โดย กำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

1.2 วิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลีลาการเรีนรู่โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผลการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องลีลาการเรีนรู่ของนักเรียนชั้นปีที 1 คณะเทคนิคการแพทย มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์และมีผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1/2566 มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 164 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 เพศหญิง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4

2. ลีลาการเรียนรู้ (Learning style) ตามแนวคิดของ กราชาและริเอชแมนน์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เรียงลำดับดังนี้ อันดับหนึ่งแบบพึ่งพา (4.25 ± 0.40) อันดับสองแบบมีส่วนร่วม (3.98 ± 0.52) อันดับสามแบบร่วมมือ (3.97 ± 0.56) อันดับสี่แบบอิสระ (3.63 ± 0.59) อันดับห้าแบบหลีกเลี่ยง (3.15 ± 0.74) และอันดับหกแบบแข่งขัน (3.05 ± 0.84) ตามลำดับ

จำแนกตามเพศชายมีค่าเฉลี่ยคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เรียงลำดับดังนี้ อันดับหนึ่งแบบพึ่งพา (4.25 ± 0.54) อันดับสองแบบร่วมมือ (4.02 ± 0.64) อันดับสาม แบบมีส่วนร่วม (3.98 ± 0.67) อันดับสี่แบบอิสระ (3.80 ± 0.67) อันดับห้าแบบหลีกเลี่ยง (3.58 ± 0.74) และอันดับหกแบบแข่งขัน (3.49 ± 0.88)

จำแนกตามเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เรียงลำดับดังนี้ อันดับหนึ่งแบบพึ่งพา (4.2 ± 0.4) อันดับสองแบบมีส่วนร่วม (4.0 ± 0.5) อันดับสามแบบร่วมมือ (4.0 ± 0.6) อันดับสี่แบบอิสระ (3.6 ± 0.6) อันดับห้าแบบหลีกเลี่ยง (3.1 ± 0.7) และอันดับหกแบบแข่งขัน (3.0 ± 0.8) ดังตารางที่ 2 ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลีลาการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง (N = 164) เพศชาย (N = 25) และเพศหญิง (N = 139)

ลีลาการเรียนรู้	กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (N = 164 คน)	อันดับ	เพศชาย (N = 25 คน)	อันดับ	เพศหญิง (N = 139 คน)	อันดับ
	$\mu \pm SD$		$\mu \pm SD$		$\mu \pm SD$	
แบบพึ่งพา (Dependent)	4.25±0.40	1	4.24±0.54	1	4.25±0.37	1
แบบอิสระ (Independent)	3.63±0.59	4	3.80±0.67	4	3.60±0.58	4
แบบแข่งขัน (Competitive)	3.05±0.84	6	3.49±0.88	6	2.97±0.82	6
แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance)	3.15±0.74	5	3.58±0.74	5	3.08±0.72	5
แบบมีส่วนร่วม (Participant)	3.98±0.52	2	3.98±0.67	3	3.98±0.49	2
แบบร่วมมือ (Collaborative)	3.97±0.56	3	4.02±0.64	2	3.96±0.55	3

5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของกราชาและริเอชแมนน์ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง (Chi-square = 54.439 , Sig = .006) และแบบพึ่งพา (Chi-square = 42.196 , Sig = .001) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่เพศไม่มีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบอิสระ (Chi-square = 20.964 , Sig = .744) แบบร่วมมือ (Chi-square = 24.130 , Sig = .512) แบบแข่งขัน (Chi-square = 34.210, Sig = .506) และแบบมีส่วนร่วม (Chi-square = 28.388 , Sig = .201) ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสัทธิการเรียนรู้ตามแนวคิดของกรราชาและริเอชแมนน์

สัทธิการเรียนรู้	χ^2	Sig.
แบบอิสระ	20.964	.744
แบบหลักเฉียง	54.439	.006*
แบบร่วมมือ	24.130	.512
แบบพึ่งพา	42.196	.001*
แบบแข่งขัน	34.210	.506
แบบมีส่วนร่วม	28.388	.201

อภิปรายผลการศีกษา

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยค้นพบประเด็นสำคัญที่สมควรนำมาพิจารณาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัทธิการเรียนรู้ตามแนวคิดของ กรราชาและริเอชแมนน์ ของนักศีกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย มหาวิทยาลัยรังสิต โดยภาพรวมเรียงลำดับดังนี้ อันดับหนึ่งแบบพึ่งพา อันดับสองแบบมีส่วนร่วม อันดับสามแบบร่วมมือ อันดับสี่แบบอิสระ อันดับห้าแบบหลักเฉียง และอันดับหกแบบแข่งขัน จำแนกตามเพศชายมีค่าเฉลี่ยคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เรียงลำดับดังนี้ อันดับหนึ่งแบบพึ่งพา อันดับสองแบบร่วมมือ อันดับสาม แบบมีส่วนร่วม อันดับสี่แบบอิสระ อันดับห้าแบบหลักเฉียงและอันดับหกแบบแข่งขัน จำแนกตามเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เรียงลำดับดังนี้ อันดับหนึ่งแบบพึ่งพา อันดับสองแบบมีส่วนร่วม อันดับสามแบบร่วมมือ อันดับสี่แบบอิสระ อันดับห้าแบบหลักเฉียงและอันดับหกแบบแข่งขัน จากผลที่ปรากฏสรุปได้ว่านักศีกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย ส่วนใหญ่มีสัทธิการเรียนรู้แบบพึ่งพามากที่สุด และมีสัทธิการเรียนรู้แบบแข่งขันน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศชายและเพศหญิงพบในลักษณะเดียวกันคือส่วนใหญ่มีสัทธิการเรียนรู้แบบพึ่งพา และมีสัทธิการเรียนรู้แบบแข่งขันน้อยที่สุด แต่มีข้อสังเกตอันดับที่สองและสามของเพศชายและเพศหญิงโดยเพศชาย มีสัทธิการเรียนรู้แบบที่สองเป็นแบบร่วมมือ อันดับสามเป็นแบบมีส่วนร่วม แต่เพศหญิงสลับอันดับกัน สอดคล้องผลการศีกษาของ Mehdi nezhad and Azarkhordad (2016) พบว่านักศีกษาคณะศีกษาศีกษา Zahedan มีสัทธิการเรียนรู้ดังนี้ แบบร่วมมือ แบบการพึ่งพา และแบบมีส่วนร่วม มากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากผลการศีกษาของ ศิริพร พึ่งเพ็ชร (2559) ซึ่งพบว่านักศีกษาปริญญาตรี สาขาสหวิทยาการท้องถิ่น มีสัทธิการเรียนรู้ตามความถนัดและความชอบคือ สัทธิการเรียนรู้แบบร่วมมือ สัทธิการเรียนรู้แบบพึ่งพาในระดับมาก ผลการศีกษาของกาญจนา ศรีสวัสดิ์ และธนิษฐ์ รัตนโอฬาร (2560) พบว่านักศีกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีสัทธิการเรียนรู้เรียงตามลำดับดังนี้ แบบแข่งขัน แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา แบบร่วมมือ และแบบอิสระ ผลการศีกษาของภาสพงค์ ฝิวพอใช้ (2560) พบว่าอันดับของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเป็นดังนี้ สัทธิการเรียนรู้แบบร่วมมือ สัทธิการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สัทธิการเรียนรู้แบบพึ่งพา สัทธิการเรียนรู้แบบอิสระ สัทธิการเรียนรู้แบบแข่งขัน สัทธิการเรียนรู้แบบหลักเฉียง ตามลำดับ ผลการศีกษาของบุญเดือน วัฒนกุล, ศิริกุล การุณเจริญพาณิชย์, และศรีสุดา งามขำ (2564) พบว่านักศีกษาพยาบาล ส่วนใหญ่มีสัทธิการเรียนรู้เป็นแบบมีส่วนร่วม เมื่อพิจารณาผลที่พบว่าไม่สอดคล้องนั้นปัจจัยหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากการศีกษากับผู้เรียนที่อยู่ในสถาบันการศีกษาที่มีสังกัดแตกต่างกัน ซึ่งคุณลักษณะหรือบริบทของผู้เข้าเรียนย่อมมีความแตกต่างกัน

จากผลการศีกษาที่พบว่านักศีกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย มหาวิทยาลัยรังสิตมีสัทธิการเรียนรู้แบบพึ่งพา เป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งคุณลักษณะผู้เรียนจะเป็นผู้ที่ไม่ใส่ใจด้านวิชาการมากนัก ขาดความรู้ ความสามารถ

และความมั่นใจในตนเอง จึงพยายามยึดผู้อื่นเป็นแหล่งพึ่งพิง หรือเป็นแนวทางในการเรียนรู้ โดยพยายามเลียนแบบ หรือปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้อื่น มักจะใช้ครูและเพื่อนเป็นแหล่งความรู้ ดังนั้นควรใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย แบบสาธิต และการเรียนแบบรอบรู้ (Mastery Learning) และมีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นอันดับสอง ซึ่งคุณลักษณะผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ และพยายามที่จะเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด ในเรื่องที่ตนเองต้องการ หรือที่กำหนดให้ โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ หรือตอบสนองต่อเป้าหมายการเรียนรู้ของตน จึงควรออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้เป็นการทำงานแบบกลุ่ม เพื่อร่วมกันเรียนรู้ (เสาวภา วิชาดี, 2554; เปศล ชอบผล และคณะ, 2563)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลีลาการเรียนรู้ตามแนวคิดของกราดาและริเอชแมนน์ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงและแบบพึ่งพาแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบอิสระ แบบร่วมมือ แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Baneshi, Dehghan, and Mokhtarpour, (2014) ที่พบว่ามีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างเพศชายและเพศหญิงในลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพาและแบบอิสระแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับแบบแข่งขัน Amir และ Jelas (2010) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเพศชายมีความสัมพันธ์ลีลาการเรียนรู้แบบอิสระและแบบหลีกเลี่ยง เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบแข่งขัน Hamidah, Sarina, and Kamaruzaman (2009) พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบแข่งขัน และแบบพึ่งพา Mahamod, Embi, Yunus, and Lubis, (2010) พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบมีส่วนร่วม Kraft (1976); O'Faithaigh (2000) แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเพศชายมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบอิสระและแบบแข่งขัน แต่เพศไม่มีความสัมพันธ์กับแบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วม Halili, Naimie, Sira, AhmedAbuzaid, and Leng (2015) พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบอิสระ แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม เพศชายมีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบแบบหลีกเลี่ยงและไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Gujjar and Tabassum (2011) ซึ่งพบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้แบบการหลีกเลี่ยง Kulac, Sezik, Asci, and Gurpinar, (2015) ซึ่งพบว่าเพศของนักศึกษาแพทย์มีความสัมพันธ์กับลีลาการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับแบบแข่งขันและแบบร่วมมือ และจากการศึกษาผลงานวิจัยที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลีลาการเรียนรู้ยังพบว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ส่งผลต่อคะแนนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรและการสอนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ตามเพศของผู้เรียนจะเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการเก็บข้อมูลของประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากเก็บข้อมูลตามกลุ่มเรียนแต่ละกลุ่ม ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันโดยใช้เวลาช่วงท้ายของคาบเรียน อาจมีผลต่อการเร่งรีบของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องไปเรียนต่อในคาบเรียนต่อไปทำให้อ่านแบบสอบถามไม่ละเอียดหรือวิเคราะห์ความต้องการของตนเองไม่แน่ชัด ดังนั้นถ้ามีการเก็บข้อมูลกับชั้นปีอื่นๆ อาจจะมีการนัดในช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียน เช่น ในเวลาช่วงเย็นพร้อมกันทุกกลุ่มเรียนเพื่อลดความกังวลของผู้แบบสอบถาม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับผู้วิจัยมีการวางแผนศึกษาต่อยอดความรู้เพิ่มเติม โดยจะทำการศึกษาการใช้วิธีสอนแบบบรรยาย หรือ แบบสาธิต หรือแบบรอบรู้ ฯลฯ ในรายวิชาฟิสิกส์วิทยาศาสตร์ชีวภาพที่ผู้วิจัยรับผิดชอบให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิคการแพทย์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการเรียนรู้ของผู้เรียนในลำดับต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต ที่สนับสนุนทุนวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์เสมา สอนประสม ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จากคณะเทคนิคการแพทย์ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

รายการอ้างอิง

- กาญจนา ศรีสวัสดิ์, และธนินทร์ รัตนโอฬาร.(2560). วิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. *วารสารเกษมบัณฑิต*,18(2),171-179.
- จกกลณี ดุ้ยเจริญ, ปรางทิพย์ ทาเสนาะ, เอลเทอร์ รำไพ หมั่นสระเกษ, อิศราวรรณ สนธิภูมาส, และทรงสุดา หมั่นไธสง. (2563). รูปแบบการเรียนรู้แบบวาร์คของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*,29(6),1073-1085.
- ทรงทรศน์ จินาพงศ์, สุริยา จันทนกุล, และอานนท์ คงสุนทรกิจกุล.(2561). ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*,2(2), 23-33.
- บุญเดือน วัฒนกุล, ศิริกุล การุณเจริญพาณิชย์, และศรีสุดา งามขำ.(2564). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารพยาบาลสภาวิชาชีพไทย*,14(2),283-297.
- เปศล ชอบผล, จีราพร พระคุณอนันต์, กรพินธุ์ ฤทธิบุตร, และนิติตี ศุขเจริญ. (2563). รูปแบบการเรียนรู้. *วารสารจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*,10(2),103-109.
- ภาสพงศ์ ผิวพอใช้.(2560). การศึกษาลีลาการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และการสื่อสารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. *HUSO Journal of Humanities and Social Sciences*,1(2),140-150.
- ศักดิ์เครศ ประกอบผล.(2563). การวิเคราะห์ผู้เรียน: ลีลาการเรียนรู้. *ครุศาสตร์สาร*,14(2),1-14.
- ศิริพร พึ่งเพ็ชร. (2559). การศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาสหวิทยาการท้องถิ่นที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. ใน *การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้ สู่วิชาการที่ยั่งยืน* (น.355-360). นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- เสาวภา วิชาติ. (2554). รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในมุมมองของทฤษฎีการเรียนรู้แบบประสบการณ์. *วารสารนักบริหาร*, 31(1),175-180.
- Amir, R., & Jelas, Z.M. (2010). Teaching and learning styles in higher education institutions: Do they match. *Procedia Social and Behavioral Sciences*,7(3),680–684.
- Baneshi, A.R., Dehghan, T. M., Mokhtarpour, H. (2014). Grasha-Richmann College Students' Learning Styles of Classroom Participation: role of Gender and Major. *J Adv Med Educ Prof*, 2(3),103-107.
- Baneshi, A.R., Karamdoust, NA., & Hakimzadeh, R. (2013). Studying validity & reliability of the Persian version of Grasha-Richmann student learning styles scale. *J. Adv Med & Prof*, 1(4),119-124.
- Felder, R.M. (1993). Reaching the second tier: Learning and teaching styles in college science education. *Journal of College Science Teaching*, 23, 286-290.
- Grasha, A.F., & Richmann, S.W. (1974). A rationale to developing and assessing the construct validity of a student learning styles scale instrument. *Journal of Psychology*, 87, 213-23.

- Grasha, A.F., & Reichman, S.W. (1975). *Learning Style Diagnostics, the Grasha and Reichman Student Learning Style Scale*. Ohio: Faculty Resource, University of Cincinnati.
- Gujjar, A.A., & Tabassum, R. (2011). Assessing learning styles of student teachers at federal college of education. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 30(1), 267-71.
- Halili, S.H., Naimie, Z., Sira, S., AhmedAbuzaid, R., & Leng, C.H. (2015). Exploring The Link Between Learning Styles and Gender Among Distance Learners. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 191(1), 1082 – 1086.
- Hamidah, J.S., Sarina, M.N., & Kamaruzaman, J. (2009). The Social interaction learning styles of science and social science students. *Asian Social Science*, 5(7), 58-64.
- Kraft, R.E. (1976). An Analysis of Students Learning Styles. *Physical Education*, 33(3), 140.
- Kulac, E., Sezik, M., Asci, H., & Gurpinar, E. (2015). Learning Styles, Academic Achievement, and Gender in a Medical School Setting. *J Clin Anal Med*, 6(5), 608-611.
- Leaver, B.A., Ehrman, M., Shekhtman, B. (2005). *Achieving Success in Second Language Acquisition*. UK: Cambridge University Press.
- Lewis, M. (2014). *Learning Styles, Motivations, and Resource Needs of Students Enrolled in a Massive Open Online Class* (Master's thesis). Chapel Hill: University of North Carolina. Retrieved from https://ils.unc.edu/courses/2015_fall/inls781_002/Examples/Lewis2014.pdf
- Mahamod, Z., Embi, M.A., Yunus, M.M., Lubis, M.A, Chong, O.S. (2010). Comparative learning styles of Malay language among native and non-native students. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 9(1), 1042-7.
- Mangold, K., Kunze, K.L., Quinonez, M.M., Taylor, L.M., & Tenison, A.J. (2018). Learning Style Preferences of Practicing Nurses. *J Nurses Prof Dev*, 34(4), 212-218.
doi 10.1097/NND.0000000000000462.
- Mehdinezhad, V., & Azarkhordad, F. (2016). Explaining the Students' Learning Styles Based on Grasha- Riechmann's Student Learning Styles. *Journal of Administrative Management, Education and Training*, 12(6), 72-79
- Moran, G., & Cutler, B. L. (1991). The prejudicial impact of pretrial publicity. *Journal of Applied Social Psychology*, 21(5), 345–367.
- O'Faithaigh, M. (2000). *The Social-Interaction Learning Styles of Irish Adult Learners: Some Empirical Findings*. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED465017.pdf>

Translated Thai Reference

- Chinapong, S., Chantanakool, S., & Kongsoontornkitkul, A. (2018). Learning Styles among Undergraduate Physical Education and Sports Science Students, North Bangkok University. *CMU Journal of Education*, 2(2), 23-33. [in Thai]
- Chobphon, P., Phrakhunan, C., Ritthibut, K & Sukjaroen, N. (2020). LEARNING STYLES. *Journal of Psychology Kasem Bundit University*, 10(2), 103-109. [in Thai]

- Pewporchai,P.(2017). Japanese Language Learning Style of Students in Japanese Language and Communication Field, Bachelor of Arts Program, Faculty of Liberal Arts at Ubon Ratchathani University. *HUSO Journal of Humanities and Social Sciences*,1(2),140-150. [in Thai]
- Phungphet,S.(2016).A Study of the Learning Styles of Students in Program Interdisciplinary for Local Development Studying English for Communication and Study Skills at Chaiyaphum Rajabhat University. *In Proceeding of the 3rd conference and national Research at Approach to The Second Decade: Integrating Research and Knowledge for Sustainability* (p.355-360). Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima College. [in Thai]
- Pragobpol,S. (2016). Learner Analysis: Learning Styles. *Journal of Educational Studies*,14(2),1-14. [in Thai]
- Srisawad, S., & Ratana-o-larn, T. (2017). Factor Analysis of Learning Styles among Nursing Students in Private Higher Education Institutions. *Kasem Bundit Journal*,18 (2),171-179. [in Thai]
- Tuicharoen, J., Elter, P.T., Munsraket, R., Sonthipumas, I., & Muenthaisong, S. (2020). VARK Learning Styles of Bachelor Degree Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Nakhon Ratchasima Province, Thailand. *Journal of Health Science*, 29(6),1073-85. [in Thai]
- Wattanakul. B., Karuncharernpanit. S., & Ngamkham. S. (2021). The Relationship between Learning Preferences and Learning Styles in Undergraduate Nursing Students. *Thai Red Cross Nursing Journal*, 14(2), 283-297. [in Thai]
- Wichadee. S. (2011).Learners' Learning Styles: The Perspectives from the Theory of Experiential Learning. *Executive Journal*,31(1), 175-180. [in Thai]